HAIMO ALTISSIODORENSIS. (PS.-)HIERONYMUS
Zwettl 3. Drittel 12. Jh.
Seite 116r
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31632
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

q̃ amē quā discpli fiant magistri fie
ri appetunt. & qb̃ ñ ē sētias in mūb̃.
nec docēna in morib̃ suffragat̃ neq;
maturitas in etate: inuerecunde locū
regimīnis appetunt. & ido magist̃er
roris fiunt. q̃a discpli ueritatis cēno
uerē. Cū enī aliqs puerse iuuens do
cendi officū indigne suscipit. q̃si cec̃
ceco ducatū p̄bere p̄sumit. Et ido am
bo in foueā cadt. q̃a & ille q̃ indigne
p̄est. & illi q̃ ei̇ malū exemplū secunt̃
utriq; in errorē incidt. Inde iacob̃ dicē
Non oītē plures magistri fieri. Omīs enī
q̃ uiā ueritatis aliis ostendere deside
rat cautissime cauere debet. ne alīt̃
uiuat. aut doceat. ñ qualiter uiuit̃
xp̄ & docuit. Vnde & subdit̃. Non est
discpls sup magistrū. P̄ fect̃ aut̃ omīs
erit. si sit sicē magister ei̇. Solet namq;
in humanis disciplinis ēiungere ut
discpls p̄ītus acuīā antecellat ma
gistrū. Magister ū in hoc loco ille in
telligit̃. q̃ alibi ait. Vos uocatis me
magister & dīne: & bene dicitis. sum
enī. Et iterū. Nec uocemini magi
stri unī ē enī magister uī. q̃ in celis ē.
Que sententia pendet a superioribus ubi di
cit̃ ē dimittite & dimittet̃ uobis. da
te & dabit̃ uobis. Ac si diceret. Si ma
gister uī. cū possit ut ds nolit̃ suas
uindicare iniurias. & uos p̄fecti po
tentis ē discpli. si it̃ p̄secutiones ñ in
iurias rependatis. sed patientiā exhibe
atis. ñ qd̃ ita p̄fecti ē possim̃ sicē ipse
sed tamē p modulo mīe capacitatis humi
litatē & mansuetudinē illi̇ imitari de
bem̃. illi̇ ueri magistri exemplū seqn
tes q̃ ait. Discite a me q̃a mitis sū & hu
milis corde. & inuenietis requiē aiab̃
uīs. Et aliq̃ q̃ in aliq̃ uitiis corri
gendis duriores & districtiores apparet.
cū in suis blandiores & lenīores existāt.
unde & subdit̃. Q̃d aut̃ uides festucā
in oculo frīs tui. trabē aut̃ que in ocu
lo tuo ē. ñ cōsideras. Quamū aut̃ inter
festucā in oculo frīs tui & trabē in ocu
lo tuo. tamū inter muñ & mai̇ peccatū
distat. Q̃d ut manifestī intelligat̃ unū
ecunctis in medio p̄feram̃. Verbi grā.
Ita subitanea festuca ē. Inuetera ta aut̃
trabes efficit̃. Et ita quide subitanea
oculū īītis p̄turbat. sicē p̄ ppham dīc̃.
Turbat̃ ē p̄ ira oculus mīs. Odiū aut̃ ex
cecat. teste iohe apl̃o q̃ ait. Q̃ odit̃ frēm
suū inten ebris ē. & in
tenebis ambulat. & nescit̃ q̃
eat. qm̃ tenebre excecauerī oculos ei̇.
Qui q̃ odiū in corde seruans frēm subito
irascentē duri reprehendit̃. & iudicat.
q̃si de alteri̇ oculo festucā eicere nitit̃
in suo trabē ñ uidens. Sed q̃a eni̇ ita
despicit̃ illi̇ p̄dicatio ēirrpnit̃ recte
subiungit̃. Et quom̃ potes dicere frī
tuo. frī sine eiciā festucā de oculo tuo.
ipse trabē in oculo tuo ñ uidens. Qui
enī alteri̇ minima peccata iuste corri
gere necesse ē ut p̄imū sua corrigat &
ēndet. neq̃ndo illi dicat ds. Quare tu
enarras iustitias meas. & assumis te
stamētū meū p os tuū. Tu ū odisti di
scplinā. & iecisti sermones meos re
trorsū. Et sicē apls ad tymoth̃ eū scribit
Oportet epm̃ irreprehensibile ēē tamquā
di dispensatorē. Vnde dīs adhuc ad
monendo subiungit dicēs. Y po crita.
eice p̄imū trabē de oculo tuo. & tūc